

[Justitsministeren.]

anbefale lovforslagene til det høje folketingss-velvillige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om udlevering til andet nordisk land i anledning af visse beslutninger om forsorg eller behandling.*

Lovforslaget er udarbejdet i nordisk samarbejde med udgangspunkt i nogle rekommandationer fra Nordisk Råd om fuldbyrdelse af beslutninger truffet af administrative myndigheder i andet nordisk land. Det tilsigter at tilvejebringe særligt lovgrundlag for udlevering til Finland, Island, Norge og Sverige af personer, der efter beslutning truffet i henhold til forsorgslovgivningen i disse lande skal anbringes på institution eller andet særligt opholdssted.

Udlevering mellem de nordiske lande af personer, der er undvejet eller bortgået fra anstalter m. v., finder allerede sted i dag som et led i samarbejdet mellem politimynderhederne i de nordiske lande. Bistandsydelsen angår navnlig mindreårige, der er bortgået fra børne- eller ungdomshjem, samt børneværnslever og — i mindre omfang — sindssyge og åndssvage. Udleveringen har undertiden kunnet gennemføres på grundlag af samtykke fra de pågældende, men har i øvrigt fundet sted i henhold til loven om udlændinges adgang til landet.

Under de nordiske forhandlinger har der været enighed om, at det må anses for hensigtsmæssigt at søge gennemført regler om udlevering, der er fastsat under særlig hensyntagen til den specielle kategori af personer, der her er tale om; spørgsmålet om udlevering af en person til fortsat forsorg eller behandling bør således vurderes ikke ud fra fremmedpolitimæssige hensyn, men alene ud fra overvejelser af, hvor forsorgen eller behandlingen bedst kan gennemføres. Hertil kommer, at det kan være tvivlsomt, om fremmedloven i fornødent omfang giver fuldt tilstrækkelig hjemmel til udlevering.

Efter reglerne i lovforslaget kan personer, der efter beslutning af en myndighed i et

andet nordisk land skal anbringes på institution eller andet særligt opholdssted, af politiet udleveres her fra landet til det pågældende land. I forbindelse med udleveringen kan der træffes foranstaltninger, om fornødent frihedsberøvelse, for at sikre den pågældendes tilstedeværelse, indtil udleveringen kan gennemføres. Spørgsmålet om lovligheden af en beslutning om udlevering såvel som af gennemførelsen af eventuelle indgreb i den pågældendes bevægelsesfrihed vil kunne indbringes for domstolene. Dette skal i det væsentlige ske i overensstemmelse med retsplejelovens almindelige regler om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse.

I Norge og Sverige er der allerede gennemført en tilsvarende lovgivning, og i Finland er lovforslag netop fremsat. Island har ikke deltaget i det nordiske samarbejde, men det er fra islandsk side tilkendegivet, at man vil søge at gennemføre en tilsvarende lovgivning i løbet af foråret 1971.

Det foreslås, at tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes administrativt, således at loven kan sættes i kraft i forhold til hvert af de nordiske lande samtidig med, at den tilsvarende lovgivning i det eller de pågældende lande træder i kraft. Det er med justitsministerierne i Finland, Norge og Sverige aftalt, at lovgivningen så vidt muligt skal sættes i kraft den 1. januar 1971.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketingss-velvillige behandling.

Fremdeles skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Fremmede straffedommes retskraft).*

Lovforslaget skal, som der nærmere er redegjort for i bemærkningerne til forslaget, ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte forslag til lov om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

Forslaget indebærer ikke større realitets-

[Justitsministeren.]

ændringer i forhold til de gældende bestemmelser i straffelovens § 10, stk. 3 og 4, men betyder dog en øget sikkerhed for, at en lovovertrædelse, der allerede er strafforfulgt i ét land, ikke senere kan danne grundlag for straf i et andet.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale også dette forslag til det høje tings velvillige behandling.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme*.

Med den stadig stigende rejseaktivitet landene imellem er der opstået et øget behov for et internationalt samarbejde også på strafferettens område. Antallet af lovovertrædelser, der begås af udlændinge, vil være stigende. Der er derfor behov for udviklingen af et system, der kan tjene til at sikre en effektiv retsforfølgning i tilfælde, hvor de pågældende lovbyggere efter de hidtidig regler har kunnet unddrage sig ansvaret ved flugt til hjemlandet. Mindst lige så vigtigt er det imidlertid at finde frem til ordninger, hvorved man så vidt muligt undgår, at personer udstår straf i udlandet. Det er indlysende, at længere tids afsoning i et fremmed land, hvor bl. a. sprogvanskeligheder vil indebære en faktisk isolation, ofte vil virke både urimeligt og uhensigtsmæssigt i forhold til den enkelte lovovertræder.

Imellem de nordiske lande er der for adskillige år siden etableret en ordning, der gør det muligt at overføre personer, der er hjemmehørende i et af landene, og som dømmes for en lovovertrædelse i et andet, til afsoning i hjemlandet. Denne ordning har virket efter hensigten.

De nordiske lande har på denne baggrund set det som en opgave i forhold til lande uden for Norden at få tilvejebragt lignende muligheder for at få personer, der dømmes i udlandet, overført til afsoning i hjemlandet. Der er nu gennem Europarådet udarbejdet en konvention om straffedommes internationale retsvirkninger, der vil skabe det ønskede system. Konventionen blev åbnet for undertegnelse den 28. maj 1970, og den blev straks undertegnet af Danmark, Norge og Sverige. Finland, der ikke er medlem af Europarådet, kan forventes senere at blive

tilsluttet konventionen. Af ikke-skandinaviske lande har Den tyske Forbundsrepublik, Holland, Belgien og Østrig undertegnet.

Det hermed fremsatte lovforslag er led i en forventet fællesnordisk lovgivning, der vil muliggøre ratifikation af den europæiske konvention. Det har endnu ikke været muligt at fremsætte tilsvarende lovforslag i de øvrige nordiske lande, men man regner med, at der i Norge og Sverige kan fremsættes forslag i løbet af 1971. Det finske forslag kan først forventes senere.

Den europæiske konvention bygger på det hovedprincip, at hjemlandet, når det overtager fuldbyrdelsen, skal godkende den bevisbedømmelse, der er sket i domslandet. Derimod skal hjemlandets domstole fastsætte en ny sanktion i overensstemmelse med de love og den praksis, der gælder i hjemlandet; man skal dog altid respektere den oprindelige straffastsættelse på den måde, at den nye sanktion ikke må være strengere. Da det danske strafniveau nok gennemgående er ret lavt sammenlignet med det, der er almindeligt i andre europæiske lande, vil denne pligt til ikke at forhøje den oprindelige straf formentlig ikke få større praktisk betydning i tilfælde, hvor Danmark skal overtage fuldbyrdelsen af straffe, der er overgået danske i udlandet. Derimod vil reglen være af stor betydning i tilfælde, hvor Danmark skal tage stilling til, om man skal anmode andre lande om at overtage fuldbyrdelsen af domme, der er afsagt her i landet.

Det bør også fremhæves, at det efter konventionen er en betingelse for overtagelse af fuldbyrdelsen, at den handling, den pågældende er dømt for, ikke alene er strafbar i det oprindelige domsland (gerningslandet), men også i det land, hvor fuldbyrdelsen begæres (hjemlandet). Denne bestemmelse vil være til hinder for, at danskere, der nu befinder sig i Danmark, herhjemme kommer til at afsone udenlandske domme — f. eks. domme afsagt in absentia — for handlinger, som ikke ville være strafbare, hvis de var begået i Danmark.

Den europæiske konvention er efter sit indhold kun anvendelig på fuldbyrdelse af afgørelser, der er truffet efter, at konventionen er trådt i kraft mellem Danmark og den pågældende anden stat. Det fremsatte lov-